

– det kan være alt fra en næse eller en påtale, andre lignende relativt små ting – at folk med henvisning til risikoen for at få en påtale vil undlade at udtale sig. Det er den situation, vi meget nødtigt vil komme i, for så tror vi faktisk, at en sådan vedtagelse af en undersøgelse vil blive til grin. Derfor vil vi bare have sikkerhed for, at vi ikke kommer i den situation.

Det står selvfølgelig over for, at vi samtidig skal sikre, at de mennesker, der bliver afhørt, har alle de retsgarantier, som man i øvrigt har.

Hvordan får man de to ting til at hænge sammen? Det mener jeg er et af de spørgsmål, vi må diskutere. En mulighed kunne måske være, at man direkte i loven indskriver, at man ser bort fra bagateller, altså at man ser bort fra disciplinære sanktioner og siger, at man ikke på baggrund af den her redegørelse vil rejse sanktioner, som er disciplinære, såsom påtale, næser og den type ting. Det er det, jeg synes ministeren måske skulle forholde sig til.

Så havde jeg stadig væk noget om offentligheden. Jeg forstår godt, at man ikke vil lægge op til, at Ombudsmanden endnu en gang kan gå ind og lave en redegørelse på grundlag af den undersøgelse, som ligger her. Det forstår jeg godt. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor der ikke kan være normal aktindsigt forstået på den måde, at hvis der er følsomme oplysninger, personoplysninger, ja, så bliver de selvfølgelig strøget. Men derfor kan man vel godt offentliggøre papirerne i øvrigt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

PET vil udlevere det materiale, der indeholder oplysninger om de konkrete begivenheder på Nørrebro. Undersøgelseskommissionen bestemmer så i øvrigt mere bredt, hvilket materiale den ønsker. Internt materiale forbliver internt, men undersøgelseskommissionen kan kende det. Beretningen, der afgives, offentliggøres.

Der er et spørgsmål om vidnepligt kontra retssikkerhed, som jeg var inde på før, og som hr. Søren Søndergaard rejser her. Det er jo vigtigt ikke mindst i en sag af denne karakter at holde sig retssikkerheden for øje. Det tror jeg vi alle er tjent med. Vi kan måske gå mere ind i under udvalgsarbejdet, hvad der ligger i de betæneligheder, hr. Søren Søndergaard udtrykker her, men for mig er det altså fuldstændig afgørende, at der er retssikkerhed for de personer, der skal inddrages i dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren igen, for jeg opfattede det ikke, som om jeg fik et klart svar:

Vil Politiets Efterretningstjenestes materiale også kunne blive genstand for kommissionens undersøgelse?

I så fald: Vil også de kilder, PET eventuelt måtte have, blive tilgængelige for kommissionens medlemmer?

Hvis man besvarer spørgsmålet benægtende, at kilderne ikke vil blive tilgængelige, vil jeg gerne have at vide, hvorledes man vil sikre sig, at kilderne ikke bliver røbet uden for den meget snævre kreds, der har med landets sikkerhedsinteresser at gøre.

Det næste, jeg spurgte om, var: Er det rigtigt opfattet, at Københavns afgående politidirektør, som nu snart er 71 år, chefpolitiinspektøren og den nuværende højesteretsdommer vil kunne risikere at skulle indkaldes for en dommer i byretten for at afgive vidneforklaring?

Kan også Justitsministeriets øverste embedsmænd risikere det?

Dernæst spurgte jeg: Vil også ministeriets interne materiale kunne blive inddraget i undersøgelsen?

Så var der et sidste spørgsmål: Hvorledes har ministeren forestillet sig, at man i fremtiden vil forholde sig med dybt fortroligt, nødvendigt, internt arbejdsmateriale mellem en minister og hans/hendes embedsmænd?

Hvad er konsekvenserne, hvis dette interne materiale, dette rådgivningsmateriale, som naturligt må findes hos en minister og hans embedsmænd, også vil kunne inddrages i undersøgelsen?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er altså nogle af Folketingets jurister, der er lidt underlige. Tror de, at der gælder særlige regler for særlig fine mennesker i det her land? Selvfølgelig kan folk, selv om de er politidirektører eller tidligere politidirektører, blive indkaldt til at afgive forklaring. Det er klart. Selvfølgelig kan også en ærværdig vicepolitidirektør blive indkaldt til at afgive forklaring.

Jeg synes, at det er meget ejendommeligt også at høre en jurist, som oven i købet sidder i en forholdsvis stor stilling, have sådanne betæneligheder ved, at man skulle kunne få adgang til